

УДК 821.163.3-5

Никола Ѓелинчески**КАКО ДА СЕ СТИГНЕ ДО ВИСТИНСКИОТ ЗБОР**

Речиси е невозможно да се зборува за драгиот учител, а тоа да не звучи како боготворење. Ми доаѓа да зборувам за некој чудесен порив, за откровенија, за бесмртноста на преводите и луѓето. Во неколку наврати имам кажано дека тој е светла точка во моето образование и веројатно истото чувство го имаат сите што се школа на Драги. Кога треба да се зборува за преведувач и учител од тој размер, традиционалната метафора на градење мостови ми се чини преедноставна. Можеби посоодветна одредница би биле кулите, сараите, државите што ги пресоздал на нашки, со најцврста и најубава граѓа.

Порив да се научи, да се навлезе подлабоко во секое преводно решение при културолошката адаптација, кованиците, неологизмите, архаизмите. Да се стигне до вистинскиот збор, до вистинската нијанса. Да се чепне разговорниот секојдневен јазик, дијалектите.

Откровение, како отворање на пансурите за подобро да се сирне во душата на светот. Се сеќавам дека на едно од неговите предавања, во дискусија за статусот на преведувачите и условите во коишто тие работат, рече – зборуваше за реченицата „Снајди се па живеј“, којашто неретко ја слушаме од најмала возраст, најчесто изговорена на српски. Се сеќавам дека тогаш рече – тоа треба да биде „Учи, па живеј“. Сега тоа ми звучи сосема нормално, но во тој момент, беше пресвртна точка за мене и ново согледување на нештата и преиспитување на сопствената култура и вредности.

Како професор, на часовите ни ја всади љубовта за преведувањето и читањето и нè научи дека не е доволно на човек да му ‘пее пилето’, туку дека мора и да се работи. Нè научи за сериозноста при работата, дека треба да се копа во вертикалата и да се истражува не само во изворниот

текст што го викаме оригинал, туку и во целниот јазик, мајчиниот, зашто преводот е вечно учење.

Делата и преводите на учителот Драги Михајловски, меѓу кои најзначајни се триесет и седум драми и сите сто педесет и четири сонети на Шекспир, епот *Зајубениот рај* од Милтон, *Беовулф* се подароци за македонскиот јазик. Бесмртни артефакти коишто допрва ќе се препрочитуваат и од кои ќе се вооружуваат за сите предизвици во преведувачкиот потфат, како што вели во *Нерасинати бојови*, новите, постасани витези на обидот.

Речиси не постои преведувач што не се идентификува со реченицата „Со љубов и во детаљ“. А, љубовта е голема и деталите се безброј.

Самиот Драги е бесмртен. Преведен е во сите нас.